

Teologická
fakulta
Faculty
of Theology

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Oponentský posudek diplomové práce

Bc. Ilony Hrubéšové, DiS.

Spirituální dimenze v současném pojetí sociální práce se seniory

Formální a jazyková stránka:

.Práce obsahuje pouze 64 stran textu, čímž nedosahuje ani dolní hranice požadovaného rozsahu na TF JU. Text je členěn do 6 kapitol, které jsou dále děleny do podkapitol 2. a 3. řádu. Členění je logické a odpovídá i rozsahem sdělených informací.

V práci se autorka odvolává na 59 tištěných textů (z toho 1 anglický a 1 německý), 18 odborných článků, na 6 kvalifikačních prací a na 21 elektronických zdrojů (z toho 6 anglických), na jednu práci disertační a jednu označenou pojmem „ostatní“. V některých případech je v textu cizojazyčný zdroj použit spíše formálně – k jedné krátké přímé citaci, jiné, zejména anglické prameny, jsou využity hojněji. Celkový počet odborných zdrojů je ovšem značný (více než 90).

Seznam literatury je zpracován přehledně, odpovídá také mezinárodním citačním normám, ovšem s jednou nejasností. Německý tištěný zdroj se objevuje jednou s odkazem na autora Fowlera, jednou na autora Fürsta. Prosím o vysvětlení a označení správného autora. V textu cituje autorka většinou korektně. Občas se vyskytují v citacích chyby. Např. na s. 12 chybí odkaz na citovaného autora F. Biesteka, u citace č. 81 chybí autor. Časté jsou také chybně užívané čárky v souvětích.

V samotné práci se nachází řada hrubých gramatických chyb (např. s. 10: ...objevovali se řady...; s. 18: ...společensví, které vznikají...; s. 20: ...klientovy pozitivá...; s. 32: malé písmeno na začátku věty; s. 33: ...mezi... a celkovým zdravým;). Na s. 12 můžeme nalézt v jedné větě 3 chyby, jedna z nich hrubá: ...práva založeny.... Další gramatické chyby např. na s. 18: ... společensví, které vznikají...; Na mnoha místech chybí nebo přebývají čárky v souvětích (např. s. 10).

Velmi nízkou kvalitu vykazuje styl vyjadřování autorky. Stylistické chyby se nacházejí v celém textu práce na mnoha místech. Uvádím pouze příklady:

s. 10: ...pojetí osoby a řada okolností kolem něho povede i nadále k mnoha a mnoha teoretických zamyšlení a výzkumů; ... troufám si říci, že jako sociální nebo celkově všichni pracovníci věnující se lidským jedincům...

s. 11 – až nesmyslně znějící věta: V čem se řada definic shoduje a k čemu by měla samotná sociální práce poskytující konkrétní sociální služby směřovat, je cílem těchto disciplín. Na jiném místě: ...výkon sociální práce jako volba řešení životních situací...

s. 18 – nesmyslně znějící věta: S ohledem na sociální práci, kde dochází na jisté vazby, společenství, které vznikají mezi klientem a státem.

s. 41 – příklad nesmyslně koncipované věty: Individuální plánování totiž při správném nastavení a provedení přináší klientům a pracovníkům unikátní možnost, navázat vztah důvěry, díky kterému se může podařit klienty konkrétní služby zaktivizovat, vést je k nezávislosti, zodpovědnosti a nasměrovat je na cestu, která je bezpečně dovede na mnoho otázek týkající se spirituality. Na téže straně: Každí plánování; Ať už se týká o naplnění potřeby...;

Závěr kapitoly 6.2, který má být pregnantním vyjádřením, k čemu autorka analýzou teoretických poznatků dospěla: Už zde se dostáváme k výsledku této diplomové práce. Zjištěním diplomové práce na základě teoretických poznatků je, že z pohledu sociální práce a legislativy, chybí ucelený rámec na spiritualitu a spirituální potřeby a celkově je celá problematika daného tématu, alespoň zatím, velmi málo pokrytá, i přes skutečnost, že zájem o dané téma je zvyšující.

Obsahová stránka:

Po obsahové stránce vyjadřuji pochybnost, že autorka pochopila téma spirituality ve stáří do té míry, aby její přítomnost v sociální práci mohla hodnotit. Proto pokládám následující otázky:

Není mezi principy sociální práce, jak vyplývají z inkluzivistického pojetí osoby a postojem české společnosti ke stáří, jak ho autorka popisuje s odvoláním na Vágnerovou, zásadní rozpor?

Je podle Maslowa člověk schopen překročit za určitých okolností nižší potřeby a uskutečňovat své potřeby sebeaktualizační? Jaké důsledky by to mohlo mít pro práci se seniory v oblasti spirituálních potřeb?

Proč považuje za autora tvrzení, že člověk nesmí být nikdy prostředkem, ale pouze účelem našeho jednání, Popovičovou – nikoliv Kanta a v čem spočívá její mylná interpretace Kanta?

Proč autorka tvrdí, že každý člověk je osobou? Na základě čeho exkluzivní pojetí osoby vyjímá osobnost s těžkým postižením z množiny osob? Odkaz na jeden odborný článek považuji za nedostatečný.

V čem vlastně spočívá aktivizace klienta, o které autorka hovoří na stranách 56 – 58?

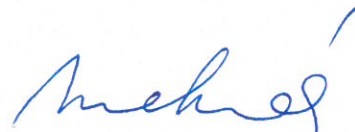
K obsahu mám dále dva postřehy: Kapitola 1.1 řeší nedostatečně problém pojetí člověka jako osoby, kap. 1.3 tyto otázky naopak řeší v souvislosti s principy sociální práce. Tyto dvě kapitoly měly být lépe propojeny.

Celá pátá kapitola má zprostředkovat čtenáři moderní koncepty péče jako cestu k naplnění spirituálních potřeb. Autorka sice představuje čtyři nové přístupy k sociální práci se seniory v neziskových zařízeních, ale informace jsou tak obecné a frázovitě, že neumožňují konkrétnější představu o jejich podstatě.

Závěr:

Práce obsahuje řadu gramatických a dalších formálních chyb. Téma je zpracováno nesystematicky, povrchně, bez hlubšího vhledu autorky. Rozsah textu neodpovídá požadavkům TF JU. Úroveň diplomové práce však především neodpovídá styl vyjadřování autorky.

Práci nedoporučuji k obhajobě.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Muchová', written in a cursive style.

Doc. PhDr. Ludmila Muchová, Ph.D.